

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

§. 5. S. Augustinus vindicans S. Ioan. Chrysostomi effata [et]c. damnat
Aviti fugillationem [et]c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

§. 5.

Sanctus Augustinus per clariora testimonia vindicans S. Ioannis Chrysostomi effata à Pelagianismi famine vel suspicione, damnat Aviti Academici suggestionem cùrca propositionem ejusdem quasi male tinnientem.

Julianus infestissimus originalis noxæ inimicus vel minimam nauctus in Catholicorum Doctorum veterum monumentis periodi sibi favoniæ umbram, eorum se patrocinio velut umbone protectum gloriabatur, signatè presens S. Joannis Chrysostomi avulsa quædam à cæterorum compage obscuriora effata. Quod vel in ipso limine capititis sexti libri primi Augustinus ei intorquet. Sed quid mussites, novi. Dic jam dic, audiamus, in extremo tui operis, de quô nunc agimus, id est, in quarti libri parre novissima est Sanctus Joannes, inquis, Constantinopolitanus negat esse in parvulis originale peccatum. Et post multa ex homilia ad Neophytes à Julianò producta hæc prementia verba subnectit: *Vides quot sunt baptizatis largitates, & nonnulli deputant Cælestem gratiam in peccatorum tantum Remissione consistere. Nos autem honores computavimus decem. Hæc de causa etiam infantes baptizamus, cum non sint COINQUINATI peccato, ut eis detur vel addatur Sanctitas, justitia, adoptio, hæreditas, Fraternitas Christi, ut ejus membra sint.*

Respondet Augustinus Græcos Codices non istum fensum edere, sed id, quod est latinè: Ideò & infantes baptizamus, quamvis peccata non habentes.

Nº 2

*Aug. L. I.
cont. Iul.
cap. 6.*

564 EXCURSUS CONTRA

bentes. Et subdit: Vides certè, non ab eo dictum esse, parvulos non coquinatos esse peccato, sive peccatis, sed non habere peccata, intellige propria, & nulla contentio est.

At inquires, cur non ipse addidit propria? Cur putamus, nisi quia disputans in Ecclesia Catholica, non se aliter intelligi arbitrabatur, tali quæstione nullus pulsabatur, vobis nondum litigantibus securius loquebatur. Non oscitantiae vel incautæ dictionis ab Augustinô insimulatur S. Joannis periodus, ut Avito collubitum fuit, sed prudenter laudatur temporis servientis & securius pacis maliciâ utentis tam Magni Catholicæ fidei Defensoris.

Sed ne conjectando viri illius Sermonem illum reddere videatur, ex aliis ejusdem sermonibus mentem illius enubilat, & cum aliis Ecclesiæ Doctoribus apprimè concinere Titaniô lucidius radiô demonstratum venit. Ut jure Juliano improperet: *Quid te adjuvit, quod Joannis Constantinopolitani tamquam tibi suffragetur Testimonium posuisti? An ut unum verbum quasi ab eo prætermissum velut acutâ calliditate captares, & tot verborum ejus quibus obruereris tam ingentem tibi aggerem commoveres?*

cap. 7.
cap. 6.

In arenam provocat S. Joannem Chrysostomum capite præcedenti, his vocibus infonans classicum adversus Pelagianorum Coryphæum: *Opus est & tuâ, & maximè tuâ sententiâ, quoniam in tuis litteris iste juvenis invenisse se putat, undè tot tantorum Coepiscoporum tuorum se arbitratur percellere & evanescere sententias.... Dic ergo & tu aliquid, undè iste juvenis confundatur, & revereatur, qui querit maculam meam, & ignoscere mihi, qui cum illi de hac re, quid sentias, demonstravero, questurus est & tuam... Sed ut conferamus ei verum beneficium, falsum ejus non curremus opprobrium;*

brium. Audi jam Julianē quid etiam Joannes cum cæteris Catholicis Doctoribus dicat ad Olympiam scribens : *Quando enim Adam peccavit , inquit , illud grave peccatum & omne genus humanum in commune damnavit, de mœrore pœnas luebat.* Item de Resuscitatione Lazari : *Flebat Christus , inquit , cur usquè ad hoc mortalitas delinquisset , ut excusa de perennitatibus inferos adamaret.* Flebat Christus , quod eos qui immortales esse potuerunt , diabolus fecit esse mortales. Quid dici posset expressius ? Quid ad ista respondes ? Si Adam grandi peccatō suō omne genus humanum in commune damnavit , numquid nisi damnatus parvulus nascitur ? Et per quem nisi per Christum ab ista damnatione liberatur ? Et post alia Testimonia : *Audisne hominem in fide Catholica & Eruditum & erudientem , distinguentem debitum paterni Chirographi quod hereditarium nobis inhaesit ab eis debitis , quorum per nostra peccata fœnus accrevit ?* Audis quid parvulis relaxetur in baptismo , qui nondum propria debita contraxerunt , nec tamen à paternō Chirographo immunes esse potuerunt ? Verba ex Sermonē ad Neophytes sic sonant : *venit semel Christus , invenit nostrum Chirographum paternum , quod scriptit Adam.* Ille initium induxit debiti , nos fœnus auximus posterioribus peccatis. Nunquid contentus fuit dicere , paternum Chirographum , nisi adderet nostrum ? Ut sciremus antequam fœnus peccatis nostris posterioribus augeremus , jam illius Chirographi paterni ad nos debitum pertinere. Et antè : *Quisquis in Catholica fide vult labefactare quod scriptum est : per unum hominem mors , & per hominem resurrectio mortuorum.* Sicut enim in Adam omnes moriuntur , ita & in Christo omnes viviscabuntur ; totum quod in Christum credimus auferre molitur. Omnia & parvolorum Salvator est Christus ; omnino nisi ab illo redimantur peribunt , quo-

566 EXCURSUS CONTRA

niam sine carne ejus & sanguine vitam habere non possunt HOC SENSIT, HOC CREDIDIT, HOC DIDICIT, HOC DOCUIT ET JOANNES.... Cohibe te ipsum, si quid tibi est sanabilis mentis, & corrige, & aliquando intellige, quomodo potuerit dicere Joannes parvulos non habere peccata. Non quod peccatō primorum hominum non teneantur obstricti, sed quod sua nulla commiserint.

Nonnē durius aures ferit hæc dictio *parvulos non habere peccata*, quam hæc ejusdem S. Joannis periodus ex illius inobedientia alterum peccatorem extirisse, quam obsecro congruentiam, consequentiamque habeat? Nam prima simpliciter peccata adjudicare videtur parvulis, altera vero solam ratiocinii humani congruentiam appellare, quā utique non percipitur: nisi humana mens per justitiam fidei vegetetur; cum sit nihil originalis noxæ contagione ad intelligendum secretū. Et tamen Augustinus primam propositiōnem ab omni pelagiani erroris suspicione tam strenue vindicavit.

Itaque quod Augustinus Juliano Chrysostomi Homiliam objectanti regessit, adregerendum reor Avito Academicō Chrysostomi verba ex eadem Homiliā velut male tinnientia fugillanti: *Quid te adjurit, quod Joannis Constantinopolitani tamquam tibi suffragetur testimonium posuisti?* Et rursū: *Abfit hoc malum de tantō virō credere aut dicere,, Et hoc quidem in eadē ipsā Homiliā, si totam legisses, invenire potuisti. Aut si legisti, nescio quemadmodum te potuit præterire. Aut si præterire non potuit, miror cur te non correxerit, si tamen aliquid apud te valet Joannis Authoritas.*³ Lege quemadmodum exponat idem ipse Vir Sanctus eundem ipsum Apostoli locum, ubi scriptum est: *Per unum hominem peccatum intravit in mundum;* ibi enim LUCE CLARIUS in bujus fidei Catholice veritate versatur.

§. 6. Sancti

L. i cont.
Iul. 6. 7.